

Finansministeren (Brandes): Man kunde efter det ærede Medlems (J. C. Christensen) Tilsagn om at stemme for Lovforslaget trods Betæneligheden synes, at denne lille Forhandling kun havde akademisk Interesse; det synes jeg dog ikke, og derfor tillader jeg mig ogsaa at tage Del i den. Dette maa ikke betragtes som et Fortilfælde, saaledes at man kan vente, at der f. Eks. ved Udstedelse af Statsobligationer kunde blive truffet lignende Foranstaltninger som denne, eller overhovedet, at det kunde blive noget, som var almindeligt her i Landet, at Omsætningsmidlerne skulde forøges paa den Maade, at Kreditbeviser udstedes af Banker og blev ligesom Sedler, der gik fra Haand til Haand; det er det, det ærede Medlem frygter kan ske.

Hvis jeg frygtede dette i samme Grad som det ærede Medlem, vilde jeg mene, at jeg som Finansminister havde Forpligtelse til at modsætte mig § 3 i Lovforslaget. Jeg er imidlertid gaaet ud fra, at naar der udstedes for 30 Mill. Kr. Obligationer, vil de 10 Mill. Kr. blive liggende i Landmandsbanken; det er jeg sikker paa efter de Forhandlinger, der er førte. Og hvad de andre 20 Mill. Kr. angaar, er det min Overbevisning, at de aldeles ikke vil komme til at løbe rundt i videre Udstrækning; de allerfleste vil, som jeg tror at have nogen Grund til at mene, blive liggende i de store Foretagenders, i Dampskibsselskabers og ogsaa i Sparekassers Kassebeholdninger som et udmærket Aktiv i Kassebeholdningen, fordi de hvert Øjeblik kan omsættes ved, at man gaar op i Nationalbanken og deponerer dem mod rede Penge. Derimod er jeg ganske imod den Tro, som det ærede Medlem har, at det skulde blive et almindeligt Anlægs-papir; det egner det sig ikke til. Kreditforeningsobligationerne, hvis Kurser desværre for Øjeblikket ved det Fald, der har været i dem, staar i omtrent saadan Højde eller rettere saa lavt, at deres Rente nærmer sig den Rente, her er Tale om, vil sikkert ganske fastholde deres Stilling. Dette vil blive et Kassebeholdningspapir, som det ogsaa egner sig til, og derfor skal det ærede Medlem, hvis Betænelighed jeg altsaa forstaar, ikke nære den Frygt, han har. Jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem vil forene sig med mig i dette at slaa fast, at det ikke skal blive et Fortilfælde, men at det er en ganske særlig Foranstaltning, der er truffet, fordi Kommunerne var i Nød, og fordi det overhovedet ikke var muligt at skaffe Kommunerne Penge ad anden Vej end denne; da Banken kom med sit Tilbud var der derfor ikke andet at gøre end for Kommunerne

at tage imod det og for Regeringen at støtte det, og for den høje Rigsdag er der heller ikke andet at gøre end at slutte sig til Forslaget.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Beratsen: I Anledning af det Svar, den højtærede Indenrigsminister gav mig paa min Forespørgsel, skal jeg bemærke, at den kommunale Kreditforening var ogsaa villig til en Ordning, hvorefter den Tilladelse til Udstedelse af en 6 pCt. Serie, man søgte om, begrænsedes til et forholdsvis kort Tidsrum, f. Eks. til Afbetaling i Løbet af 10 Aar. Det er under de forhaandenværende Kursforhold næsten umuligt at skaffe Laan til Kommunerne, hvis der ikke gives Tilladelse til en saadan 6 pCt.'s Serie. Selvfølgelig er den kommunale Kreditforenings Bestyrelse ogsaa villig til at begrænse den ønskede Tilladelse til en vis Sum. Jeg har ikke noget imod, at Købstæderne faar den Indrømmelse, der her foreslaas — tværtimod, jeg beklager kun, at Forholdene er saaledes, at den kommunale Kreditforening, fordi Bankerne og andre Kreditforeninger ikke vil tillade det, ikke kan faa Lov til at træffe Foranstaltninger, der gør det muligt, at navnlig Landkommunerne bliver betjent i større Udstrækning gennem denne Kreditforening.

Indenrigsministeren (Rode): Det er ikke, fordi Bankerne ikke vil tillade det, at man har næret Betæneligheder ved at gaa til den 6 pCt.'s Serie, som den kommunale Kreditforening ønsker; men det er ud fra den Opfattelse, som er gjort gældende under hele Krigen af Sparekasser, Kreditforeninger og Banker, at det var hensigtsmæssig og rigtig Politik ikke at søge at fremme en Forhøjelse af Rentefoden her i Landet, men at holde igen saa vidt gørligt. Derfor har man overfor de enkelte Kreditforeninger, som tidligere havde Planer fremme om at sætte 5 pCt. Serier i Gang, været betænkelig ved dette og har holdt igen, medens man overfor den kommunale Kreditforening erkendte, at dens Særstilling kunde begrunde en 5 pCt. Serie, hvad den paa et tidligere Tidspunkt har faaet. Ud fra den samme Begrundelse har Nationalbanken — og jeg er overbevist om, at Sparekasserne og Kreditforeningerne vil nære denne Anskuelse — ment, at det var betænkeligt nu at gaa til en normal Kreditforeningsserie,